

4. För det fall det enligt de aktuella bestämmelserna i förordning nr 1896/2006 inte är möjligt att, innan ett europeiskt betalningsföreläggande utfärdas, ex officio kontrollera huruvida oskäligen villkor föreligger, är nämnda förordning giltig eller strider den mot artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6.1 FEU?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (EUT L 399, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 30 juli 2018 –
HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. m.fl. mot Közbeszerzési
Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Mål C-496/18)

(2018/C 381/11)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft., SIXENSE Soldata, Budapesti Közlekedési Zrt.

Motpart: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Övrig deltagare i rättegången: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 41.1 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, skäl 2, 25, 27 och 36 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG ⁽¹⁾ av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling, artikel 1.1 och 1.3 i rådets direktiv 92/13/EEG ⁽²⁾ av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, och, i detta sammanhang, rättssäkerhetsprincipen som är en allmän unionsrättslig princip, samt kravet på effektiva och skynsamma förfaranden för prövning av de upphandlande myndigheternas beslut vid offentlig upphandling, tolkas så att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken, vad beträffar offentliga avtal som har ingåtts innan lagstiftningen trädde i kraft, den behöriga (tillsyns)myndighet som inrättats genom denna lagstiftning generellt är behörig att inom den frist som föreskrivs i den nya lagstiftningen inleda ett förfarande för att utreda en viss överträdelse vid offentlig upphandling och som en följd av detta slå fast att överträdelsen har ägt rum, påföra en sanktionsavgift och tillämpa följderna av att avtalet blir ogiltigt, trots att den i den tidigare lagstiftningen föreskrivna fristen för att framställa begäran om prövning av överträdelser vid offentlig upphandling som begåtts innan den nya lagstiftningen trädde i kraft har löpt ut?
- 2) Kan de rättsliga bestämmelser och principer som nämns i fråga 1 – förutom på det effektiva utövandet av (den subjektiva och personliga) rätt till prövning som den som berörs av tilldelningen av ett offentligt kontrakt har – tillämpas på den rätt att inleda och genomföra ett prövningsförfarande som de (tillsyns)myndigheter har som har inrättats genom medlemsstatens lagstiftning, som har befogenhet att ex officio upptäcka och utreda en överträdelse vid offentlig upphandling och som har till uppgift att värna om allmänintresset?

- 3) Följer det av artikel 99.1 och 99.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU ⁽³⁾ om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG ⁽⁴⁾, att medlemsstatens lagstiftning genom antagandet av en ny lag – för att värna om unionens ekonomiska intressen vid offentlig upphandling – generellt får ge de (tillsyns)myndigheter som enligt medlemsstatens lagstiftning har befogenhet att ex officio upptäcka och utreda en överträdelse vid offentlig upphandling och som har till uppgift att värna om allmänintresset, rätt att utreda överträdelser vid offentlig upphandling som har begåtts innan lagen i fråga trädde i kraft och att inleda och genomföra ett förfarande, trots att tidsfristerna för att framställa begäran om prövning enligt den tidigare lagstiftningen redan har löpt ut?
- 4) Om (tillsyns)myndigheternas rätt att utreda som beskrivs i frågorna 1 och 3 anses vara förenlig med unionsrätten (med beaktande av de rättsregler och principer som nämns i fråga 1), har det då någon betydelse vilka luckor i lagar eller andra författningar eller vilka tekniska eller organisatoriska brister eller hinder av annat slag som gjorde att överträdelser vid den offentliga upphandlingen inte utreddes när den begicks?
- 5) Ska artiklarna 41.1 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, skäl 2, 25, 27 och 36 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling, artikel 1.1 och 1.3 i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, och, i detta sammanhang, rättssäkerhetsprincipen som är en allmän unionsrättslig princip, samt kravet på effektiva och skyndsamma förfaranden för prövning av de upphandlande myndigheternas beslut vid offentlig upphandling och proportionalitetsprincipen, tolkas så – även om de (tillsyns)myndigheter som enligt medlemsstatens lagstiftning ex officio får upptäcka och utreda en överträdelse vid offentlig upphandling och som har till uppgift att värna om allmänintresset mot bakgrund av dessa principer får tilldelas en sådan befogenhet som avses i frågorna 1–4 – att den nationella domstolen får pröva om den tid som förflutit mellan den tidpunkt då överträdelserna begicks, utgången av den tidsfrist för att framställa begäran om prövning som tidigare föreskrivits och inledandet av förfarandet för att utreda överträdelserna är rimlig och proportionerlig och på grundval av detta slå fast att rättsföljden är att det omtvistade beslutet är ogiltigt eller någon annan rättsföljd som föreskrivs i medlemsstatens lagstiftning?

⁽¹⁾ EUT L 335, 2007, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 76, 1992, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127.

⁽³⁾ Direktiv av den 26 februari 2014 (EUT L 94, 2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 30 juli 2018 –
Budapesti Közlekedési Zrt. mot Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Mål C-497/18)

(2018/C 381/12)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: Budapesti Közlekedési Zrt.

Motpart: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Övrig deltagare i rättegången: Közbeszerzési Hatóság Elnöke